

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

25. juni 2014*

»Appel — konkurrence — forordning (EF) nr. 1/2003 — administrativ procedure — kontrolundersøgelse — beslutning om iværksættelse af en kontrolundersøgelse — begrundelsespligt — tilstrækkeligt tungtvejende indicier — geografisk marked«

I sag C-37/13 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 24. januar 2013,

Nexans SA, Paris (Frankrig),

Nexans France SAS, Paris,

ved solicitor M. Powell, avocat J.-P. Tran-Thiet, barrister G. Forwood og solicitor A. Rogers,

appellanter,

den anden part i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved R. Sauer, J. Bourke og N. von Lingen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby og C. Vajda (refererende dommer),

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 26. februar 2014,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. april 2014,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

- 1 Nexans SA (herefter »Nexans«) og Nexans France SAS (herefter »Nexans France«) har i deres appelskrift nedlagt påstand om ophævelse af dom Nexans France og Nexans mod Kommissionen (T-135/09, EU:T:2012:596, herefter »den appellerede dom«), hvorved Den Europæiske Unions Ret delvist frifandt Kommissionen for appellanternes påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 92/1 af 9. januar 2009, der pålagde Nexans og dets datterselskab Nexans France at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1, herefter »den omtvistede beslutning«), og af en række af afgørelser, der blev vedtaget i forbindelse med denne kontrolundersøgelse.

Retsforskrifter

- 2 Artikel 4 i forordning nr. 1/2003 med overskriften »Kommissionens kompetence«, bestemmer:
»Med hensyn til anvendelsen af artikel 81 [EF] og 82 [EF] har Kommissionen de i denne forordning fastsatte beføjelser.«
- 3 Forordningens artikel 20 med overskriften »Kommissionens kontrolundersøgelsesbeføjelser« bestemmer:
»1. Til udførelse af de opgaver, som ved denne forordning er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder og virksomhedssammenslutninger.
[...]
4. Virksomheder og virksomhedssammenslutninger har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, som Kommissionen har påbudt ved beslutning. Beslutningen angiver kontrolundersøgelsens genstand og formål, indeholder tidspunktet for dens påbegyndelse og oplysning om de i artikel 23 og 24 fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen. Kommissionen træffer disse beslutninger efter høring af konkurrencemyndigheden i den medlemsstat, på hvis område kontrolundersøgelsen skal gennemføres. [...]«

Twistens baggrund og den anfægtede afgørelse

- 4 Retten har gengivet twistens baggrund som følger i den anfægtede doms præmis 1-5:
  - »1 Sagsøgerne, Nexans SA og dets helejede datterselskab Nexans France SAS, er to franske selskaber, der er aktive i sektoren for elledninger.
  - 2 Ved [den omtvistede beslutning] pålagde Europa-Kommissionen Nexans og alle de virksomheder, som Nexans direkte eller indirekte kontrollerer, herunder Nexans France, at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i forordning [nr. 1/2003].
  - 3 [Den omtvistede beslutnings] artikel 1 har følgende ordlyd:
»Nexans [...] og alle de virksomheder, som Nexans direkte eller indirekte kontrollerer, herunder Nexans France [...], forpligtes herved til at underkaste sig en kontrolundersøgelse vedrørende [dens] (deres) eventuelle deltagelse i konkurrencebegrænsende aftaler og/eller samordnet praksis i strid med artikel 81 [EF] i forbindelse med levering af elledninger og tilhørende materiel, herunder bl.a.

undersøiske højspændingsledninger og i visse tilfælde underjordiske højspændingsledninger, ved samordning af tilbudsgivning, tildeling af kunder og ulovlig udveksling af kommercielt følsomme oplysninger om leveringen af disse produkter.

Kontrolundersøgelsen kan finde sted på alle lokaliteter, der kontrolleres af virksomheden [...]

Nexans [...] og alle de virksomheder, som Nexans direkte eller indirekte kontrollerer, herunder Nexans France [...], giver tjenestemænd og andre personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre en kontrolundersøgelse, og tjenestemænd og andre personer, der er bemyndiget af medlemsstatens konkurrencemyndighed til at bistå dem eller udpeget af denne til dette formål, adgang til alle sine lokaler og transportmidler inden for normal kontortid. Virksomheden fremlægger bøger og andre forretningspapirer uanset informationsmedium, hvis tjenestemændene og de øvrige bemyndigede personer anmoder herom, og giver dem mulighed for at undersøge dem på stedet eller tage eller få kopi eller udskrift under enhver form af sådanne bøger eller forretningspapirer. Virksomheden tillader forsegling af alle forretningslokaler samt bøger eller papirer i det for kontrolundersøgelsen nødvendige tidsrum og omfang. Virksomheden afgiver straks og på stedet mundtlige forklaringer om undersøgelsens genstand og formål, hvis disse tjenestemænd eller personer anmoder herom, og tillader alle repræsentanter eller medarbejdere at afgive sådanne forklaringer. Virksomheden tillader, at disse forklaringer registreres i en hvilken som helst form.«

4 Kommissionen har i [den omtvistede beslutnings] artikel 2 præciseret, at kontrolundersøgelsen kan indledes den 28. januar 2009. Den har i nævnte beslutnings artikel 3 oplyst, at [den omtvistede beslutning] meddeles den virksomhed, som den er rettet til, umiddelbart forud for kontrolundersøgelsen.

5 [Den omtvistede beslutning] er begrundet som følger:

»Kommissionen har modtaget oplysninger om, at leverandører af elledninger, heriblandt de virksomheder, som denne beslutning er rettet til, deltager eller har deltaget i aftaler og/eller samordnet praksis i forbindelse med levering af elledninger og tilhørende materiel, herunder bl.a. undersøiske højspændingsledninger og i visse tilfælde underjordiske højspændingsledninger, ved samordning af tilbudsgivning, tildeling af kunder og ulovlig udveksling af kommercielt følsomme oplysninger om leveringen af disse produkter.

[...]

Ifølge de oplysninger, Kommissionen har modtaget, findes [disse] aftaler og/eller [denne] samordnede praksis [...], der blev iværksat senest i 2001, stadig i dag. [De] er formentlig verdensomspændende.

Hvis der er hold i disse påstande, må de nævnte aftaler og/eller den nævnte samordnede praksis betragtes som meget grove tilsidesættelser af artikel 81 [EF].

For at Kommissionen kan kontrollere alle faktiske omstændigheder i forbindelse med de formodede aftaler og den formodede samordnede praksis og den sammenhæng, hvori de har fundet sted, er det nødvendigt at gennemføre kontrolundersøgelser i henhold til artikel 20 i forordning [...] nr. 1/2003.

[...]«

Sagen for Retten og den anfægtede dom

5 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. april 2009 nedlagde Nexans og Nexans France påstand om annullation af den omtvistede beslutning og af de retsakter, som Kommissionen vedtog i forbindelse med kontrolundersøgelsen. Appellanterne nedlagde derudover påstand om, at Retten, i

tilfælde af at den omtvistede beslutning og de retsakter, som Kommissionen vedtog i forbindelse med den omhandlede kontrolundersøgelse, annulleres, træffer bestemmelse om foranstaltninger i forhold til Kommissionen.

- 6 Sagsøgerne fremførte et eneste anbringende om tilsidesættelse af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003 og de grundlæggende rettigheder, nærmere bestemt retten til forsvar, retten til en retfærdig rettergang, retten til ikke at afgive belastende vidneudsagn mod én selv, uskyldsformodningen og retten til privatlivets fred, til støtte for deres påstand. Med dette anbringende, som består af to led, kritiserede appellanterne for det første Kommissionen for, at det produktsortiment, der var omfattet af den omtvistede beslutning, var alt for stort og upræcist, og for det andet for, at beslutningen havde en alt for stor geografisk rækkevidde.
- 7 Retten har i den anfægtede doms præmis 94 givet medhold i det eneste anbringendes første led, for så vidt som det vedrører andre elledninger end undersøiske og underjordiske højspændingsledninger og materiel i tilknytning til disse andre ledninger, efter at den i den anfægtede doms præmis 91 fastslog, at Kommissionen ikke havde godtgjort, at den havde tilstrækkeligt tungtvejende indicier til at kunne iværksætte en kontrolundersøgelse vedrørende alle elledninger og materiel i tilknytning til disse ledninger. Retten forkastede i øvrigt dette anbringendes første led.
- 8 For så vidt angår anbringendets andet led fastslog Retten i præmis 97-99 som følger:

»97 Kommissionen har i modsætning til, hvad sagsøgerne hævder, beskrevet den formodede kartelaftales virkeområde fyldestgørende ved at oplyse, at de påståede aftaler og/eller den påståede samordnede praksis »formentlig [er] verdensomspændende«. [Den omtvistede beslutning] må derfor anses for tilstrækkeligt præcis hvad angår den geografiske rækkevidde af de overtrædelser af konkurrenceretten, som Kommissionen mente der kunne være tale om.

98 Sagsøgernes argumenter kan imidlertid fortolkes således, at de ikke foreholder Kommissionen at have angivet den formodede kartelaftales geografiske rækkevidde for upræcist, men at have gjort det muligt at lade dokumenter om geografiske markeder af lokal karakter uden for fælleskabsmarkedet indgå i [den omtvistede beslutnings] anvendelsesområde uden at præcisere, hvorfor den pågældende virksomheds adfærd på disse markeder kunne fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet.

99 Det bemærkes herved, at det af selve titlen på forordning nr. 1/2003 fremgår, at de beføjelser, som Kommissionen tillægges ved denne forordning, har til formål at gennemføre konkurrencereglerne i artikel 81 EF og 82 EF. Disse to bestemmelser forbyder visse former for adfærd, der udvises af virksomheder, såfremt de kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet. Kommissionen kan som følge heraf kun anvende sine undersøgelsesbeføjelser til at afsløre en sådan adfærd. Kommissionen må således ikke gennemføre en kontrolundersøgelse i en virksomheds lokaler, hvis den har mistanke om, at der foreligger en aftale eller en samordnet praksis, som kun har virkninger på et eller flere markeder uden for fællesmarkedet. Det er dog intet til hinder for, at den undersøger dokumenter vedrørende disse markeder for at afsløre adfærd, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet.«
- 9 Retten forkastede således det eneste anbringendes andet led i den anfægtede doms præmis 100.
- 10 Retten afviste endvidere påstanden om annulation af de retsakter, som Kommissionen vedtog i forbindelse med kontrolundersøgelsen, fra realitetsbehandling, ligesom den fastslog, at sagsøgernes påstand om, at Retten skulle træffe afgørelse om de mulige følger af en annulation af den omtvistede beslutning og de retsakter, Kommissionen vedtog i forbindelse med kontrolundersøgelsen, klart måtte afvises fra realitetsbehandling.

- 11 Som følge deraf gav Retten medhold i annullationssøgsmålet til prøvelse af den anfægtede beslutning, for så vidt som det vedrørte andre elledninger end undersøiske og underjordiske højspændingsledninger og materiel i tilknytning til disse andre ledninger, og frifandt i øvrigt Kommissionen.
- 12 Med hensyn til sagsomkostningerne pålagde Retten Nexans og Nexans France at bære deres egne omkostninger og at betale halvdelen af Kommissionens omkostninger. Kommissionen blev pålagt at bære halvdelen af sine egne omkostninger.

Parternes påstande for Domstolen

- 13 Nexans og Nexans France har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som det første anbringendes andet led om den omtvistede beslutnings alt for store og utilstrækkeligt præcist angivne geografiske rækkevidde derved forkastedes.
  - Den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som dens geografiske rækkevidde er for vidtgående, og for så vidt som den hverken er tilstrækkeligt begrundet eller tilstrækkeligt præcis, eller subsidiært hjemvises sagen til Retten.
  - Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den pålægger appellanterne at bære deres egne omkostninger og betale halvdelen af Kommissionens omkostninger i forbindelse med sagen for Retten, og Kommissionen tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i forbindelse med sagen for Retten med et beløb efter Domstolens skøn.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 14 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes.
  - Nexans og Nexans France tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appellen

- 15 Nexans og Nexans France har fremført to anbringender til støtte for appellen. Med det første anbringende har de foreholdt Retten at have begået en retlig fejl ved at forkaste deres argument om den omtvistede beslutnings alt for store og upræcise geografiske rækkevidde. Med det andet anbringende har appellanterne foreholdt Retten at have begået en fejl ved at pålægge dem at betale halvdelen af Kommissionens omkostninger ud over at bære deres egne omkostninger.

Det første anbringende

- 16 Det første anbringende, som Nexans og Nexans France har gjort gældende, og som er rettet mod den appellerede doms præmis 95-100, er i det væsentlige opdelt i to led. Anbringendets første led vedrører en tilsidesættelse af kravene til begrundelse i forbindelse med den anfægtede beslutnings geografiske rækkevidde. Anbringendets andet led vedrører en fejl, som Retten angiveligt har begået, idet den har undladt at efterprøve, om Kommissionen rådede over tilstrækkeligt tungtvejende indicier for en mistanke om, at der forelå en overtrædelse, som formentlig var verdensomspændende.

Det første anbringendes første led om en tilsidesættelse af kravene til begrundelse i forbindelse med den anfægtede beslutnings geografiske rækkevidde

– Parternes argumenter

- 17 Nexans og Nexans France har for det første foreholdt Retten, at den i sin dom har tilsidesat begrundelsespligten, således som den fremgår af artikel 36 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, der finder anvendelse ved Retten i medfør af samme statuts artikel 53, stk. 1, og artikel 81 i Rettens procesreglement, idet Retten i den appellerede doms præmis 97 undlod at forklare på tilstrækkelig vis, hvorledes den var nået til den konklusion, at Kommissionen havde beskrevet den formodede kartelaftales virkeområde fyldestgørende ved at oplyse, at den »formentlig [er] verdensomspændende«. Appellanterne har gjort gældende, at Retten ikke undersøgte deres argument om, at det grundet den særdeles lokale karakter af projekterne vedrørende etablering af ledninger uden for Den Europæiske Union og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og ledningsprojekternes konkrete karakteristika ikke var muligt antage, at en konkurrencebegrænsende adfærd vedrørende projekter uden for fællesmarkedet ville have nogen som helst indflydelse på dette marked.
- 18 For det andet har Nexans og Nexans France foreholdt Retten at have tilsidesat de begrundelseskrav, der finder anvendelse på en kontrolundersøgelsesbeslutning, idet Retten forkastede deres argument om den anfægtede afgørelses manglende præcision med hensyn til den formodede overtrædelses geografiske rækkevidde.
- 19 Appellanterne har i den henseende for det første gjort gældende, at Retten tilsidesatte den retspraksis, ifølge hvilken Kommissionen er forpligtet til at angive det formodede relevante marked i kontrolundersøgelsesbeslutningen, for så vidt som denne institution undlod at forklare, hvad den forstod ved »en konkurrencebegrænsende adfærd, der mistænkes for at have en formentlig verdensomspændende rækkevidde«. For det andet har appellanterne anført, at Retten i strid med fast retspraksis ikke krævede, at Kommissionen skulle anføre de formodninger, den ønskede at efterprøve, og bl.a. at den efterforskede en aftale af typen »hver for sig« eller en anden adfærd uden for fællesmarkedet, som den mistænkte for at have indflydelse på fællesmarkedet. Derudover har Nexans og Nexans France gjort gældende, at den anfægtede beslutnings manglende præcision vedrørende spørgsmålet om, hvorledes den formodede konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med projekter uden for fællesmarkedet kunne have indflydelse inden for Unionen eller EØS, tilsidesatte appellanternes ret til forsvar og forhindrede dem i at blive bekendt med det nøjagtige omfang af deres samarbejdspligt.
- 20 Kommissionen har bestridt de argumenter, appellanterne har fremført i forbindelse med det første anbringendes første led.

– Domstolens bemærkninger

- 21 I forbindelse med første led af det første anbringende, som Nexans og Nexans France har fremført, bemærkes vedrørende appellanternes første argument om den appellerede doms utilstrækkelige begrundelse med hensyn til de af appellanterne fremførte argumenter om den formodede overtrædelses geografiske rækkevidde, at det fremgår af fast retspraksis, at det ikke påhviler Retten i medfør af begrundelsespligten i henhold til artikel 36 i Domstolens statut, som finder anvendelse på Retten i henhold til samme statuts artikel 53, stk. 1, og artikel 81 i Rettens procesreglement, udtømmende og et for et at behandle alle de argumenter, der er fremført af parterne i sagen. Rettens begrundelse kan således fremgå indirekte, forudsat at de berørte parter kan få kendskab til begrundelsen for Rettens afgørelse, og at Domstolen kan råde over de oplysninger, der er nødvendige

for, at den kan udøve sin prøvelsesret (jf. bl.a. domme Frankrig mod Kommissionen, C-601/11 P, EU:C:2013:465, præmis 83, og Dow Chemical m.fl. mod Kommissionen, C-499/11 P, EU:C:2013:482, præmis 56).

- 22 Det er således i lyset af disse principper, at det første argument bør undersøges.
- 23 Selv om begrundelsen vedrørende afgrænsningen af den formodede overtrædelses geografiske rækkevidde forekommer kortfattet sammenlignet med den analyse, Retten foretog i den appellerede dom af spørgsmålet vedrørende afgrænsningen af de berørte produkter, må det, som generaladvokaten har anført i punkt 31 i forslaget til afgørelse, fastslås, at spørgsmålet om den formodede overtrædelses geografiske rækkevidde ikke udgjorde kernen i sagsøgenes argumentation i første instans, hvor de fokuserede den væsentligste del af deres argumentation på det produktsortiment, der var omfattet af den omtvistede beslutning. Eftersom den appellerede doms begrundelse vedrørende den formodede overtrædelses geografiske rækkevidde gjorde det muligt for de berørte parter at forstå Rettens begrundelse og for Domstolen at råde over de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udøve sin prøvelsesret, kan Retten således ikke kritiseres, blot fordi denne begrundelse er kortfattet.
- 24 Retten har rent faktisk på trods af denne kortfattede udtrykkeligt undersøgt sagsøgenes argumenter om den upræcise karakter af det formodede kartels geografiske rækkevidde og har i tilstrækkeligt omfang begrundet den appellerede dom, idet den fastslog, at Kommissionen havde beskrevet det formodede kartels geografiske rækkevidde fyldestgørende.
- 25 Det fremgår således af dommens præmis 95-100, at Retten undersøgte sagsøgenes argumenter om, at den omtvistede beslutning havde en alt for stor geografisk rækkevidde. Retten fastslog i den appellerede doms præmis 97, at Kommissionen havde beskrevet den formodede kartelaftales virkeområde fyldestgørende ved at oplyse, at de påståede aftaler og/eller den påståede samordnede praksis »formentlig [er] verdensomspændende«. Retten fandt derfor, at den omtvistede beslutning var tilstrækkeligt præcis hvad angår den geografiske rækkevidde af den mistænkte overtrædelse.
- 26 Retten analyserede endvidere i præmis 98 og 99 sagsøgenes argumenter, for så vidt som disse kunne fortolkes således, at de foreholdt Kommissionen at have ladet dokumenter om geografiske markeder af lokal karakter uden for fællesmarkedet indgå i den omtvistede beslutnings anvendelsesområde uden at præcisere, hvorledes en formodet konkurrencebegrænsende adfærd på disse markeder kunne påvirke fællesmarkedet.
- 27 Retten anførte i denne sammenhæng i den anfægtede doms præmis 99, at de beføjelser, som Kommissionen tillægges ved forordning nr. 1/2003, har til formål at gennemføre konkurrencereglerne i artikel 81 EF og 82 EF, som forbyder visse former for adfærd, der udvises af virksomheder, såfremt de kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet. Retten udledte deraf, at selv om Kommissionen ikke må gennemføre en kontrolundersøgelse i en virksomheds lokaler, når den har mistanke om, at der foreligger en aftale eller en samordnet praksis, som kun har virkninger på et eller flere markeder uden for fællesmarkedet, er der intet, der hindrer, at den undersøger dokumenter vedrørende disse markeder for at afsløre adfærd, som kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet.
- 28 Under disse omstændigheder må det fastslås, at Retten i fornødent omfang har angivet grundene til, at den fandt, at Kommissionen havde beskrevet den formodede kartelaftales virkeområde fyldestgørende ved at oplyse, at den »formentlig [er] verdensomspændende«, og det selv om den kun implicit ved henvisning til grænserne for de undersøgelsesbeføjelser, som Kommissionen tillægges ved forordning nr. 1/2003, forkastede sagsøgenes argumenter om den særdeles lokale karakter af projekterne vedrørende etablering af ledninger uden for fællesmarkedet og ledningsprojekternes konkrete karakteristika.

- 29 Med det andet argument, som appellanterne har fremført i forbindelse med det første anbringendes første led, har appellanterne foreholdt Retten at have tilsidesat den begrundelsespligt, som påhviler Kommissionen i forbindelse med en kontrolundersøgelsesbeslutning, idet den forkastede sagsøgernes argument om den anfægtede beslutnings manglende præcision vedrørende den formodede overtrædelses formodentligt verdensomspændende rækkevidde, idet den tilsidesatte Domstolens praksis, hvorefter Kommissionen skal lade de formodninger, den ønsker at efterprøve, fremgå af en kontrolundersøgelsesbeslutning.
- 30 Appellanterne har også foreholdt Retten, at den ikke krævede mere præcise angivelser af Kommissionen i den omtvistede beslutning vedrørende spørgsmålet om, hvorledes den formodede konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med projekter uden for fællesmarkedet kunne have indflydelse inden for Unionen eller EØS, herunder en angivelse af det formodede relevante marked, hvilket tilsidesatte appellanternes ret til forsvar og forhindrede dem i at blive bekendt med det nøjagtige omfang af deres samarbejdspligt.
- 31 Hele denne argumentation må forkastes. Det bemærkes indledningsvis, at den begrundelse, som kræves af EU-institutionernes retsakter i henhold til artikel 296 TEUF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret (dom Solvay mod Kommissionen, C-455/11 P, EU:C:2013:796, præmis 90).
- 32 Det fremgår ligeledes af fast retspraksis, at det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde og den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige forhold, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (dom Solvay mod Kommissionen, EU:C:2013:796, præmis 91 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Der bør ligeledes tages hensyn til den retlige ramme for Kommissionens kontrolundersøgelser. Artikel 4 og artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 tillægger således Kommissionen undersøgelsesbeføjelser med det formål at give den mulighed for at varetage sin opgave om at beskytte fællesmarkedet mod fordrejning af konkurrencen og at straffe overtrædelser af konkurrencereglerne inden for dette marked (jf. i denne retning dom Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Hvad navnlig angår Kommissionens kontrolundersøgelsesbeslutninger fremgår det af artikel 20, stk. 4, i forordning nr. 1/2003, at kontrolundersøgelsens genstand og formål bl.a. skal angives deri. Denne særlige begrundelsespligt udgør, som Domstolen har fastslået, et grundlæggende krav, som ikke alene har til formål at klarlægge, hvorfor det påtænkte indgreb inden for den pågældende virksomhed er berettiget, men også at skabe et grundlag for, at virksomheden bliver bekendt med omfanget af dens samarbejdspligt, samtidig med at dens ret til forsvar bevares (jf. i denne retning dom Hoechst mod Kommissionen, 46/87 og 227/88, EU:C:1989:337, præmis 29).
- 35 For så vidt angår det af Nexans og Nexans France anførte argument om, at Retten ikke tog hensyn til Kommissionens forpligtelse til at angive det formodede relevante marked i den omtvistede beslutning, hvilket ifølge sagsøgerne skal omfatte både et materielt og et geografisk element, bemærkes, at Kommissionen ifølge Domstolens praksis ikke er forpligtet til at give adressaten for en beslutning om en kontrolundersøgelse meddelelse om samtlige de oplysninger om de formodede overtrædelser, som

den råder over, eller til at angive en nøjagtig retlig kvalificering af disse overtrædelser, hvis den klart angiver, hvilke formodninger den påtænker at efterprøve (dom Dow Chemical Ibérica m.fl. mod Kommissionen, 97/87-99/87, EU:C:1989:380, præmis 45).

- 36 Selv om det ganske vist påhviler Kommissionen så nøjagtigt som muligt at angive, hvad der efterforskes, og hvad kontrolundersøgelsen skal vedrøre (dom Roquette Frères, EU:C:2002:603, præmis 83 og den deri nævnte retspraksis), gælder der derimod ikke noget absolut krav om, at en nøjagtig afgrænsning af det relevante marked, en nøjagtig retlig kvalificering af de formodede overtrædelser eller en angivelse af den periode, hvori disse overtrædelser må antages at have fundet sted, skal fremgå af kontrolundersøgelsesbeslutningen, forudsat at beslutningen indeholder de væsentlige oplysninger, der er nævnt ovenfor (jf. i denne retning domme Dow Chemical Ibérica m.fl. mod Kommissionen, EU:C:1989:380, præmis 46, og Roquette Frères, EU:C:2002:603, præmis 82).
- 37 Henset til den omstændighed, at kontrolundersøgelserne finder sted i begyndelsen af undersøgelsen, har Kommissionen, som generaladvokaten har anført i punkt 48 i forslaget til afgørelse, endnu ikke tilstrækkeligt præcise oplysninger til at afgive en specifik retlig vurdering, og den må først efterprøve rigtigheden af sin indledende mistanke samt forholdenes omfang, idet formålet med kontrolundersøgelsen netop er at indsamle beviser vedrørende en formodet overtrædelse (jf. i denne retning dom Roquette Frères, EU:C:2002:603, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis).
- 38 I den foreliggende sag fremgår det af betragtningerne til den omtvistede beslutning, at kontrolundersøgelsen vedrørte »aftaler og/eller samordnet praksis, der formodentlig har verdensomspændende rækkevidde, i forbindelse med levering af elledninger og tilhørende materiel, herunder bl.a. undersøiske højspændingsledninger og i visse tilfælde underjordiske højspændingsledninger«. Kommissionen anførte ligeledes sine mistanker vedrørende »tildeling af kunder« i disse betragtninger. Endvidere anførte den sammesteds, at hvis dens mistanke var begrundet, »må [aftalerne og/eller den samordnede praksis] betragtes som meget grove tilsidesættelser af artikel 81 [EF]«.
- 39 Retten kunne således, henset til angivelserne i den omtvistede beslutning vedrørende den formodede overtrædelses geografiske dimension og de retlige rammer for Kommissionens undersøgelsesbeføjelser, og uden at tilsidesætte Domstolens praksis, fastslå, at den omtvistede beslutnings begrundelse vedrørende den formodede overtrædelses geografiske rækkevidde var tilstrækkelig, uden at der krævedes en højere grad af præcision vedrørende typen af formodet adfærd uden for fællesmarkedet, vedrørende den indflydelse en sådan adfærd kunne have på dette marked, eller vedrørende den type af dokumenter, som Kommissionen havde ret til at undersøge.
- 40 I øvrigt var Kommissionen, i modsætning til hvad appellanterne har gjort gældende, ikke forpligtet til at indskrænke sine undersøgelser til dokumenter vedrørende projekter, der havde indflydelse på fællesmarkedet. Henset til Kommissionens mistanke om en overtrædelse af formodentlig verdensomspændende rækkevidde, der omfattede tildeling af kunder, ville selv dokumenter knyttet til projekter uden for fællesmarkedet kunne indeholde oplysninger af relevans for den formodede overtrædelse.
- 41 Henset til det foregående må det første anbringendes første led forkastes.

Det første anbringendes andet led om, at Kommissionen ikke rådede over tilstrækkeligt tungtvejende indicier, der kunne give anledning til en mistanke om en overtrædelse af formodentlig verdensomspændende rækkevidde

– Parternes argumenter

42 Nexans og Nexans France har gjort gældende, at Retten undlod at efterprøve, om Kommissionen i den foreliggende sag rådede over tilstrækkeligt tungtvejende indicier, der gav anledning til at formode, at den omhandlede konkurrencebegrænsende adfærd i forbindelse med projekter uden for fællesmarkedet kunne have indflydelse inden for Unionen eller EØS.

43 Kommissionen har anfægtet disse argumenter.

– Domstolens bemærkninger

44 Det bemærkes for så vidt angår det første anbringendes andet led, at det fremgår af sagsakterne, at appellanterne ikke har fremført argumentet om fraværet af tilstrækkeligt tungtvejende indicier, der kunne give anledning til mistanke om en overtrædelse med verdensomspændende rækkevidde, for Retten. Appellanternes repræsentanter har i den henseende under retsmødet medgivet, at et sådant argument ikke udtrykkeligt var blevet fremført ved den instans.

45 Det fremgår imidlertid af fast retspraksis, at såfremt en part fik adgang til for første gang for Domstolen at fremføre et anbringende, der ikke var blevet fremført for Retten, ville det være ensbetydende med at give parten adgang til at forelægge Domstolen en mere omfattende tvist end den, der blev forelagt Retten (domme Alliance One International og Standard Commercial Tobacco mod Kommissionen og Kommissionen mod Alliance One International m.fl., C-628/10 P og C-14/11 P, EU:C:2012:479, præmis 111, og Groupe Gascogne mod Kommissionen, C-58/12 P, EU:C:2013:770, præmis 35).

46 For så vidt angår det af appellanterne under retsmødet fremførte, hvorefter dette argument implicit var indeholdt i deres argumentation ved førsteinstansen, må dette forkastes. Det fremgår således af de for Retten fremlagte sagsakter, at sagsøgerne i en anden sammenhæng vedrørende den omtvistede beslutnings materielle rækkevidde påberåbte sig argumentet om fraværet af tilstrækkeligt tungtvejende indicier, der kunne give anledning til mistanke om en overtrædelse inden for andre sektorer end den for undersøiske højspændingsledninger, særskilt fra deres argument om den omtvistede beslutnings manglende præcision vedrørende afgrænsningen af de berørte produkter.

47 Det er følgelig åbenbart, at det første anbringendes andet led må afvises.

48 På baggrund af det ovenstående skal det første anbringende forkastes, idet det delvist afvises og delvist er ugrundet.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

49 Med deres andet anbringende vedrørende den appellerede doms præmis 139 har Nexans og Nexans France gjort gældende, at Rettens afgørelse om at pålægge dem ud over at bære deres egne omkostninger at betale halvdelen af Kommissionens omkostninger er åbenlyst urimelig.

50 Kommissionen har gjort gældende, at dette anbringende skal afvises, og at det under alle omstændigheder er ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 51 Det bemærkes, at i medfør af artikel 58, stk. 2, i statuten for Domstolen, kan der ikke iværksættes appel alene til forandring af afgørelser om sagens omkostninger eller om disses størrelse. Derudover fremgår det af fast retspraksis, at såfremt alle de øvrige anbringender under appelsagen forkastes, må påstandene om, at Rettens afgørelse om sagsomkostningerne er ulovlig, afvises i medfør af denne bestemmelse (dom Gualtieri mod Kommissionen, C-485/08 P, EU:C:2010:188, præmis 111 og den deri nævnte retspraksis).
- 52 Det følger heraf, at da appellanternes første appelanbringende er blevet forkastet, må det andet anbringende vedrørende fordelingen af sagsomkostningerne afvises.

Sagens omkostninger

- 53 I henhold til procesreglementets artikel 184, stk. 2, træffer Domstolen afgørelse om sagens omkostninger, såfremt appellen forkastes.
- 54 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at appellanterne tilpligtes at betale sagens omkostninger, og da de har tabt sagen, bør appellanterne pålægges at bære deres egne omkostninger og betale Kommissionens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Femte Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **Nexans SA og Nexans France SAS betaler omkostningerne i forbindelse med denne appel.**

Underskrifter